

LEGE Nr. 76 din 16 ianuarie 2002

privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

Text în vigoare începând cu data de 3 ianuarie 2008

Text actualizat în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 31 decembrie 2007:

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 4/2003;*
- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 41/2003, cu modificările ulterioare;*
- *Legea nr. 4/2003;*
- *Legea nr. 232/2003*, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2003;*
- *Decizia Curții Constituționale nr. 217/2003;*
- *Ordonanța Guvernului nr. 86/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările ulterioare;*
- *Legea nr. 519/2003, cu modificările ulterioare;*
- *Legea nr. 107/2004;*
- *Legea nr. 580/2004;*
- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005, aprobată prin Legea nr. 68/2006;*
- *Legea nr. 200/2006, cu modificările ulterioare;*
- *Legea nr. 487/2006, cu modificările ulterioare;*
- *Ordonanța Guvernului nr. 3/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 164/2007;*
- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2007*
- *Legea nr. 387/2007.*

Actele normative marcate cu asterisc () sunt în prezent modificate, abrogate sau respinse și modificările efectuate prin aceste acte normative asupra Legii nr. 76/2002 nu mai sunt de actualitate.*

NOTE:

1. Prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002 au fost aprobate Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.

2. În textul actualizat, toate sumele exprimate anterior în lei vechi au fost transformate în lei noi.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

În România fiecărei persoane îi sunt garantate dreptul de a-și alege liber profesia și locul de muncă, precum și dreptul la asigurările pentru șomaj.

ART. 2

Prevederile prezentei legi reglementează măsurile pentru realizarea strategiilor și politicilor elaborate în vederea protecției persoanelor pentru riscul de șomaj, asigurării unui nivel ridicat al ocupării și adaptării forței de muncă la cerințele pieței muncii.

ART. 3

Măsurile prevăzute de prezenta lege au drept scop realizarea următoarelor obiective pe piața muncii:

- a) prevenirea șomajului și combaterea efectelor sociale ale acestuia;
- b) încadrarea sau reîncadrarea în muncă a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;
- c) sprijinirea ocupării persoanelor aparținând unor categorii defavorizate ale populației;
- d) asigurarea egalității șanselor pe piața muncii;
- e) stimularea șomerilor în vederea ocupării unui loc de muncă;
- f) stimularea angajatorilor pentru încadrarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă;
- g) îmbunătățirea structurii ocupării pe ramuri economice și zone geografice;
- h) creșterea mobilității forței de muncă în condițiile schimbărilor structurale care se produc în economia națională;
- i) protecția persoanelor în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj.

ART. 4

(1) În aplicarea prevederilor prezentei legi sunt excluse orice fel de discriminări pe criterii politice, de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex și vârstă.

(2) Măsurile și drepturile speciale acordate prin prezenta lege unor categorii de persoane defavorizate nu constituie discriminare în sensul prevederilor alin. (1).

CAP. 2

Concepte privind piața muncii

SECȚIUNEA 1

Termeni și expresii utilizate

ART. 5

În sensul prevederilor prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

I. angajator - persoana juridică sau persoana fizică cu sediul, respectiv domiciliul, în România ori sucursala, filiala, agenția, reprezentanța din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, autorizată potrivit legii, care încadrează forță de muncă în condițiile legii;

II. loc de muncă - cadrul în care se desfășoară o activitate din care se obține un venit și în care se materializează raporturile juridice de muncă sau raporturile juridice de serviciu;

III. persoană în căutarea unui loc de muncă - persoana care face demersuri pentru a-și găsi un loc de muncă, prin mijloace proprii sau prin înregistrare la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința ori la alt furnizor de servicii de ocupare, acreditat în condițiile legii;

IV. șomer - persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este în căutarea unui loc de muncă de la vârsta de minimum 16 ani și până la îndeplinirea condițiilor de pensionare;

b) starea de sănătate și capacitățile fizice și psihice o fac aptă pentru prestarea unei munci;

c) nu are loc de muncă, nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare;

d) este disponibilă să înceapă lucrul în perioada imediat următoare, dacă s-ar găsi un loc de muncă.

IV¹. șomer înregistrat - persoana care îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct. IV și se înregistrează la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința ori la alt furnizor de servicii de ocupare, care funcționează în condițiile prevăzute de lege, în vederea obținerii unui loc de muncă.

V. stagiul de cotizare - perioada în care s-a plătit contribuția de asigurări pentru șomaj atât de către asigurat, cât și de angajator sau, după caz, numai de către asigurat;

VI. asigurat - persoana fizică care realizează venituri, potrivit legii, și este asigurată pentru riscul pierderii locului de muncă, prin plata contribuției de asigurări pentru șomaj;

VII. indemnizație de șomaj - o compensație parțială a veniturilor asiguratului ca urmare a pierderii locului de muncă sau a veniturilor absolenților instituțiilor de învățământ și militarilor care au efectuat stagiul militar și care nu s-au putut încadra în muncă;

VIII. măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă - acele măsuri care au ca scop sprijinirea persoanelor în căutarea unui loc de muncă și, în mod deosebit, a șomerilor pentru a dobândi statutul de persoană ocupată.

SECȚIUNEA a 2-a

Indicatori statistici privind piața muncii

ART. 6

(1) La nivel național și teritorial situațiile și evoluțiile de pe piața muncii sunt monitorizate, în principal, cu ajutorul unui sistem de indicatori statistici privind:

- a) resursele de muncă;
- b) populația activă;
- c) populația ocupată;
- d) șomerii;
- e) locurile de muncă vacante;
- f) indemnizația de șomaj;
- g) populația ieșită din șomaj prin ocupare, precum și prin părăsirea pieței muncii;
- h) rata șomajului.

(2) Sistemul de indicatori statistici și metodologia de calcul a acestora se stabilesc de Institutul Național de Statistică în colaborare cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

ART. 7

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, pe baza documentelor primare de înregistrare a șomerilor, a comunicărilor făcute de furnizorii de servicii de ocupare acreditați și de angajatori privind locurile de muncă vacante, calculează indicatorii statistici prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. d) - h) și alți indicatori specifici pieței muncii.

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă elaborează, în funcție de necesități, analize, studii și cercetări statistice speciale privind situația și evoluția șomajului și a ocupării, la nivel național și teritorial, pe domenii de activitate.

ART. 8

(1) Pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 7 Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă asigură condițiile materiale, organizatorice și manageriale corespunzătoare, elaborează și administrează sistemul documentelor primare, constituie și exploatează baza proprie de date.

(2) Pentru realizarea unor analize, studii și cercetări statistice speciale de natura celor prevăzute la art. 7 alin. (2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate angaja și serviciile unor prestatori specializați.

(3) Metodologia de realizare a cercetărilor statistice speciale va fi avizată, potrivit legii, de Institutul Național de Statistică.

ART. 9

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă are obligația să facă publici indicatorii statistici privind piața muncii, cu o periodicitate care va fi stabilită o dată cu sistemul de indicatori prevăzut la art. 6 alin. (1).

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va pune la dispoziție Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei indicatorii statistici, rezultatele cercetărilor statistice speciale, analizele și studiile statistice.

ART. 10

(1) Angajatorii au obligația să comunice agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare agenții pentru ocuparea forței de muncă, în a căror rază își au sediul, respectiv domiciliul, toate locurile de muncă vacante, în termen de 5 zile lucrătoare de la vacantarea acestora.

(2) Furnizorii de servicii de ocupare acreditați au obligația de a comunica lunar agențiilor pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază își au sediul date privind numărul șomerilor mediați și încadrați în muncă.

ART. 11

În vederea elaborării strategiilor și politicilor, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe piața muncii, la nivel național, pe domenii de activitate, ramuri, sectoare economice sau zone, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei inițiază reglementări privind obligativitatea angajatorilor de a comunica informațiile necesare cu privire la forța de muncă.

ART. 12

În sensul prezentei legi, Institutul Național de Statistică are următoarele atribuții:

- a) calculează indicatorii statistici prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. a) - c);
- b) furnizează Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă datele privind forța de muncă, rezultate din cercetările statistice proprii;
- c) elaborează în colaborare cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sistemul de indicatori statistici ai pieței muncii și metodologia de calcul a acestora;
- d) avizează cercetările statistice speciale realizate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

SECȚIUNEA a 3-a

Clasificarea ocupațiilor

ART. 13

Clasificarea ocupațiilor din România este sistemul de identificare, ierarhizare, codificare a ocupațiilor din economie, care se elaborează de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei în colaborare cu Institutul Național de Statistică, cu alte ministere și instituții publice interesate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

ART. 14

(1) Modificarea conținutului Clasificării ocupațiilor din România se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și cu avizul Institutului Național de Statistică.

(2) Înscrierea de noi ocupații în Clasificarea ocupațiilor din România se aprobă, la solicitarea celor interesați sau în baza unor reglementări speciale, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 15

Utilizarea Clasificării ocupațiilor din România este obligatorie la completarea documentelor oficiale.

SECȚIUNEA a 4-a

Categorii de beneficiari

ART. 16

Beneficiari ai prevederilor prezentei legi sunt persoanele în căutarea unui loc de muncă, aflate în una dintre următoarele situații:

- a) au devenit șomeri în sensul prevederilor art. 5 pct. IV lit. c);
- b) nu au putut ocupa loc de muncă după absolvirea unei instituții de învățământ sau după satisfacerea stagiului militar;
- c) ocupă un loc de muncă și, din diferite motive, doresc schimbarea acestuia;
- d) au obținut statutul de refugiat sau altă formă de protecție internațională, conform legii;
- e) *cetățeni străini sau apatrizi care au fost încadrați în muncă sau au realizat venituri în România, conform legii;*
- f) nu au putut ocupa loc de muncă după repatriere sau după eliberarea din detenție.

ART. 17

(1) În vederea stabilirii dreptului de indemnizație de șomaj, șomerii prevăzuți la art. 16 lit.

a) sunt persoanele care se pot găsi în una dintre următoarele situații:

- a) le-a încetat contractul individual de muncă sau contractul de muncă temporară din motive neimputabile lor;*
- b) le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;*
- c) le-a încetat mandatul pentru care au fost numiți sau aleși, dacă anterior nu au fost încadrați în muncă sau dacă reluarea activității nu mai este posibilă din cauza încetării definitive a activității angajatorului;*
- d) a expirat durata pentru care militarii au fost angajați pe bază de contract sau li s-a desfășurat contractul din motive neimputabile lor;*
- e) le-a încetat raportul de muncă în calitate de membru cooperador, din motive neimputabile lor;*

f) au încheiat contract de asigurare pentru șomaj și nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată ce li s-ar fi convenit potrivit legii;

g) au încetat activitatea ca urmare a pensionării pentru invaliditate și care, ulterior, au redobândit capacitatea de muncă și nu au reușit să se încadreze în muncă;

h) le-au încetat raporturile de muncă sau de serviciu din motive neimputabile lor, în perioada de suspendare a acestora, potrivit legii;

i) *** Abrogată

j) reintegrarea în muncă, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă, nu mai este posibilă la unitățile la care au fost încadrate în muncă anterior, din cauza încetării definitive a activității, sau la unitățile care au preluat patrimoniul acestora;

k) le-a încetat activitatea desfășurată exclusiv pe baza convenției civile.

(2) Sunt asimilate șomerilor persoanele aflate în situațiile prevăzute la art. 16 lit. b), dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt absolvenți ai instituțiilor de învățământ, în vârstă de minimum 16 ani, care într-o perioadă de 60 de zile de la absolvire nu au reușit să se încadreze în muncă potrivit pregătirii profesionale;

b) sunt absolvenți ai școlilor speciale pentru persoane cu handicap în vârstă de minimum 16 ani, care nu au reușit să se încadreze în muncă potrivit pregătirii profesionale;

c) sunt persoane care, înainte de efectuarea stagiului militar, nu au fost încadrate în muncă și care într-o perioadă de 30 de zile de la data lăsării la vatră nu s-au putut încadra în muncă.

CAP. 3

Sistemul asigurărilor pentru șomaj

SECȚIUNEA 1

Categoriile de asigurați

ART. 18

(1) În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate, în condițiile prezentei legi, persoanele fizice, denumite în continuare asigurați.

(2) Asigurații pot fi:

a) cetățenii români care sunt încadrați în muncă sau realizează venituri în România, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;

b) cetățeni români care lucrează în străinătate, în condițiile legii;

c) cetățeni străini sau apatrizi care, pe perioada în care au domiciliul sau reședința în România, sunt încadrați în muncă sau realizează venituri, în condițiile legii.

(3) Asigurații au obligația să plătească contribuțiile de asigurări pentru șomaj și au dreptul să beneficieze de indemnizație de șomaj, conform prezentei legi.

ART. 19

În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

a) persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;

b) funcționarii publici și alte persoane care desfășoară activități pe baza actului de numire;

- c) persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului;
- d) militarii angajați pe bază de contract;
- e) persoanele care au raport de muncă în calitate de membru cooperativ;
- f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e).

ART. 20

Se pot asigura în sistemul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prezentei legi, următoarele persoane:

- a) asociat unic, asociați;
- b) administratori care au încheiat contracte potrivit legii;
- c) persoane autorizate să desfășoare activități independente;
- d) membri ai asociației familiale;
- e) cetățeni români care lucrează în străinătate, conform legii;
- f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e).

ART. 21

Angajatorii la care își desfășoară activitatea persoanele prevăzute la art. 19 sunt obligați să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează drepturile salariale și/sau veniturile de natura acestora, la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își au sediul sau domiciliul, declarația lunară privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 22

(1) Persoanele prevăzute la art. 20 pot încheia contract de asigurare pentru șomaj cu agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au cel puțin vârsta de 18 ani și sunt asigurate în sistemul public de pensii și în sistemul asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Venitul lunar pentru care se asigură persoanele prevăzute la art. 20 nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată.

SECȚIUNEA a 2-a

Bugetul asigurărilor pentru șomaj

ART. 23

(1) Bugetul asigurărilor pentru șomaj cuprinde veniturile și cheltuielile sistemului asigurărilor pentru șomaj.

(2) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei fundamentează anual, pe baza propunerilor Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, proiectul bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(3) Bugetul asigurărilor pentru șomaj se aprobă prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

ART. 24

(1) Veniturile bugetului asigurărilor pentru șomaj se constituie din:

- a) contribuțiile angajatorilor și ale persoanelor juridice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 19 lit. b) - e), asimilate angajatorului, potrivit prezentei legi;
- b) contribuțiile individuale ale persoanelor prevăzute la art. 19;
- c) contribuțiile datorate de persoanele care încheie contract de asigurare pentru șomaj;
- d) venituri din alte surse, inclusiv din finanțare externă.

(1[^]1) Cu sumele recuperate din debite provenite din venituri datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj se reîntregesc veniturile acestui buget, în funcție de natura sursei la care a fost creat debitul.

(2) În cazul în care sursele prevăzute la alin. (1) nu acoperă finanțarea cheltuielilor, deficitul bugetar va fi acoperit prin subvenții de la bugetul de stat.

ART. 25

(1) Constituirea resurselor și efectuarea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj se realizează prin trezoreria statului.

(2) Disponibilitățile bănești înregistrate la finele anului de bugetul asigurărilor pentru șomaj se raportează și se utilizează în anul următor.

(3) Disponibilitățile bănești ale bugetului asigurărilor pentru șomaj sunt purtătoare de dobânzi.

ART. 26*)

Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform art. 27 alin. (1).

**) Reproducem mai jos prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 387/2007:*

"ART. 17

(1) În baza art. 29 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 7 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, pentru anul 2008 se stabilesc următoarele cote ale contribuțiilor:

a) contribuția datorată de angajatori la bugetul asigurărilor pentru șomaj conform art. 26 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, este de 1% în perioada ianuarie - noiembrie și 0,5% începând cu luna decembrie;

[...]

(2) Cotele prevăzute la alin. (1) se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2008 și, respectiv, cu cele aferente lunii decembrie 2008."

ART. 27*)

(1) Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra bazei lunare de calcul, reprezentată de venitul brut realizat lunar, în situația persoanelor asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pe perioada în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19, sunt suspendate potrivit legii, cu excepția perioadei de incapacitate temporară de muncă, dacă aceasta nu depășește 30 de zile.

*) Reproducem mai jos prevederile art. 17 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 387/2007:

"ART. 17

(1) În baza art. 29 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 7 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, pentru anul 2008 se stabilesc următoarele cote ale contribuțiilor:

[...]

b) contribuția individuală datorată la bugetul asigurărilor pentru șomaj conform art. 27 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, este de 0,5%;

[...]

(2) Cotele prevăzute la alin. (1) se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2008 și, respectiv, cu cele aferente lunii decembrie 2008."

ART. 28*)

Persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj, prevăzute la art. 20, au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra venitului lunar declarat în contractul de asigurare pentru șomaj.

*) Reproducem mai jos prevederile art. 17 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 387/2007:

"ART. 17

(1) În baza art. 29 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 7 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, pentru anul 2008 se stabilesc următoarele cote ale contribuțiilor:

[...]

c) contribuția datorată la bugetul asigurărilor pentru șomaj conform art. 28 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj este de 1,5% în perioada ianuarie - noiembrie și de 1% începând cu luna decembrie;

[...]

(2) Cotele prevăzute la alin. (1) se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2008 și, respectiv, cu cele aferente lunii decembrie 2008."

ART. 29

Cotele contribuțiilor prevăzute la art. 26 - 28 se stabilesc prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, în funcție de necesarul de resurse pentru acoperirea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj.

ART. 30

Veniturile din alte surse ale bugetului asigurărilor pentru șomaj se constituie, în principal, din dobânzi, majorări pentru neplata la termen a contribuțiilor, restituiri ale creditelor acordate în baza legii, taxe încasate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă din activitatea de formare profesională și cele pentru acreditarea furnizorilor de servicii de

ocupare, penalități, amenzi și orice alte sume încasate potrivit legii la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(2) Taxele încasate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă din activitatea centrelor regionale de formare profesională a adulților, precum și cele pentru acreditarea furnizorilor de servicii de ocupare se constituie ca venituri din alte surse ale bugetului asigurărilor pentru șomaj, în măsura în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se prevede altfel.

ART. 31

(1) Termenul de depunere a declarației lunare privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru șomaj constituie și termen de plată.

(2) În caz de neplată a contribuțiilor datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj, se aplică reglementările legale privind executarea creanțelor bugetare.

ART. 32

(1) În cazul neachitării contribuțiilor pentru constituirea bugetului asigurărilor pentru șomaj, a majorărilor de întârziere și a penalităților, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va proceda la aplicarea măsurilor de executare silită prevăzute de lege.

(2) Recuperarea debitelor din contribuții și majorări se poate face și prin compensarea cu active imobile din patrimoniul debitorilor, evaluate de instituții autorizate în condițiile legii, cu condiția ca acestea să fie necesare funcționării Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și să fie prevăzute în programul de investiții.

ART. 33

(1) Din sursele financiare constituite în cadrul bugetului asigurărilor pentru șomaj se acoperă, în principal, următoarele cheltuieli privind:

- a) plata indemnizațiilor de șomaj;
- b) plata contribuțiilor pentru asigurări sociale de stat și a contribuțiilor pentru asigurări sociale de sănătate pentru beneficiarii indemnizațiilor de șomaj, stabilite potrivit legii;
- c) plățile compensatorii acordate potrivit legii;
- d) taxe, comisioane și alte cheltuieli ocazionate de efectuarea plăților prevăzute la lit. a) - c);
- e) finanțarea măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă și a măsurilor pentru prevenirea șomajului;
- f) *finanțarea serviciilor de formare profesională pentru persoanele care, potrivit legii, beneficiază în mod gratuit de aceste servicii;*
- g) finanțarea studiilor, rapoartelor și analizelor privind piața muncii, comandate instituțiilor de specialitate de către Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă și de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
- h) organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, inclusiv realizarea de obiective de investiții, dotări și alte cheltuieli de natura cheltuielilor de capital, în limitele prevăzute de lege;
- i) participarea la activitatea unor organizații internaționale, inclusiv plata cotizațiilor pentru afilierea la acestea;
- j) aplicarea măsurilor în vederea recuperării debitelor;
- k) cofinanțarea unor proiecte privind modernizarea serviciilor de ocupare și formare profesională pe baza unor acorduri internaționale;
- l) cofinanțarea unor programe privind stimularea ocupării forței de muncă;

m) rambursarea împrumuturilor contractate în condițiile legii, precum și plata de dobânzi și comisioane aferente acestora;

n) alte cheltuieli prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Nivelul cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj se fundamentează de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în funcție de indicatorii sociali stabiliți pe baza analizelor, studiilor și prognozelor privind evoluțiile de pe piața muncii.

SECȚIUNEA a 3-a

Indemnizația de șomaj

ART. 34

(1) Șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (1) beneficiază de indemnizație de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au un stagiul de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii;

b) nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;

c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii;

d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate.

(1¹) La stabilirea perioadei de 24 de luni, prevăzută la alin. (1) lit. a), nu se iau în calcul:

a) perioada de suspendare a raporturilor de muncă sau de serviciu, cu excepția perioadei de incapacitate temporară de muncă, dacă aceasta nu depășește 30 de zile;

b) perioada de pensionare pentru invaliditate, dacă aceasta nu depășește 12 luni, pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. g);

c) perioada cuprinsă între data suspendării raporturilor de muncă sau de serviciu și data încetării motivului pentru care acestea au fost suspendate, pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. h);

d) perioada cuprinsă între data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu și data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de reintegrare în muncă, dacă această perioadă nu depășește 12 luni, pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. j).

(1²) Pentru persoanele încadrate cu contract individual de muncă cu timp parțial, stagiul de cotizare prevăzut la alin. (1) lit. a) se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat, prin cumularea stagiilor realizate în baza contractelor individuale de muncă cu timp parțial.

(1³) Pentru persoanele încadrate cu contract de muncă temporară, stagiul de cotizare prevăzut la alin. (1) lit. a) se stabilește în funcție de durata fiecărei misiuni, respectiv de timpul cât persoanele se află la dispoziția agentului de muncă temporară, între misiuni.

(2) Constituie stagiul de cotizare și perioadele în care angajatorul nu a plătit contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj și se află în procedură de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, închidere operațională, dizolvare, lichidare, administrare specială sau nu și-a achitat contribuțiile datorită unor situații de forță majoră.

(3) Șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (2) beneficiază de indemnizații de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul;

b) nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;

c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii.

ART. 35

(1) Pentru persoanele care au avut raporturile de muncă sau de serviciu suspendate, cu excepția suspendării pentru incapacitate temporară de muncă, dacă aceasta nu depășește 30 de zile, stagiul minim de cotizare se realizează prin cumularea perioadei de asigurare realizată înainte de suspendare cu perioada de asigurare realizată după reluarea activității.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. g) și j), stagiul minim de cotizare se realizează prin cumularea perioadelor de asigurare realizate înainte de încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu.

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. h), stagiul minim de cotizare se realizează prin cumularea perioadelor de asigurare realizate înainte de suspendarea raporturilor de muncă sau de serviciu.

ART. 36

(1) Vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea drepturilor de șomaj prevăzute de Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi se asimilează cu stagiul de cotizare.

(2) Dovada vechimii în muncă, prevăzută la alin. (1), se face cu carnetul de muncă sau cu alte acte prevăzute de lege.

(3) Certificarea stagiului de cotizare realizat anterior intrării în vigoare a prezentei legi se face de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

ART. 37

(1) Constituie stagiul de cotizare perioadele în care angajații sau, după caz, și angajatorii au plătit contribuții de asigurări pentru șomaj în sistemul asigurărilor pentru șomaj în România, precum și în alte țări, în condițiile stabilite prin acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Drepturile cuvenite în sistemul asigurărilor pentru șomaj din România se pot transfera în țările în care asigurații își stabilesc domiciliul sau reședința, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale la care România este parte.

(3) Indemnizațiile de șomaj aferente drepturilor prevăzute la alin. (2) pot fi transferate în alte țări, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale la care România este parte, în moneda țărilor respective sau într-o altă monedă asupra căreia s-a convenit.

ART. 38

(1) Indemnizația de șomaj se acordă persoanelor prevăzute la art. 17, la cerere, după caz, de la data:

a) încetării contractului individual de muncă sau a contractului de muncă temporară;

b) încetării raporturilor de serviciu;

c) încetării mandatului pentru care au fost numite sau alese;

d) expirării duratei sau desfacerii contractului militarilor angajați pe bază de contract;

e) încetării calității de membru cooperator;

f) încetării contractului de asigurare pentru șomaj;

- g) încetării motivului pentru care au fost pensionate;
- h) încetării motivului pentru care au fost suspendate raporturile de muncă sau de serviciu;
- i) *** Abrogată
- j) rămânerii definitive a hotărârii judecătorești;
- k) încetării activității desfășurate exclusiv pe baza convenției civile;
- l) expirării perioadei de 60 de zile, prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. a);
- m) absolvirii, pentru cazurile prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. b);
- n) expirării perioadei de 30 de zile, prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. c).

(2) Indemnizația de șomaj se acordă de la data prevăzută la alin. (1), dacă cererea este înregistrată la agenția pentru ocuparea forței de muncă, în termen de 30 de zile de la această dată.

(3) Dacă cererea este înregistrată după expirarea termenului de 30 de zile, dar nu mai târziu de 12 luni de la data prevăzută la alin. (1), indemnizația de șomaj se acordă începând cu data înregistrării cererii.

(4) Termenul de maximum 12 luni prevăzut la alin. (3) este termen de decădere din drepturi.

ART. 39

(1) Indemnizația de șomaj se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (1), pe perioade stabilite diferențiat, în funcție de stagiul de cotizare, după cum urmează:

- a) 6 luni, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin un an;
- b) 9 luni, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 5 ani;
- c) 12 luni, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare mai mare de 10 ani.

(2) Cuantumul indemnizației de șomaj prevăzute la alin. (1) este o sumă acordată lunar și în mod diferențiat, în funcție de stagiul de cotizare, după cum urmează:

a) 75% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data stabilirii acesteia, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin un an;

b) suma prevăzută la lit. a) la care se adaugă o sumă calculată prin aplicarea asupra mediei salariului de bază lunar brut pe ultimele 12 luni de stagiul de cotizare, a unei cote procentuale diferențiate în funcție de stagiul de cotizare.

(3) Cotele procentuale diferențiate în funcție de stagiul de cotizare, prevăzute la alin. (2) lit. b), sunt:

- a) 3% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 3 ani;
- b) 5% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 5 ani;
- c) 7% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 10 ani;
- d) 10% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 20 de ani.

(4) Pentru persoanele care au fost asigurate în baza unui contract de asigurare pentru șomaj, la determinarea sumei calculate prin aplicarea unei cote procentuale diferențiate în funcție de stagiul de cotizare, prevăzute la alin. (2) lit. b), se va avea în vedere venitul lunar declarat în contractul de asigurare pentru șomaj.

ART. 40

(1) Indemnizația de șomaj se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (2) pe o perioadă de 6 luni și este o sumă fixă lunară, al cărei cuantum reprezintă 50% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data stabilirii acesteia.

(2) Indemnizația de șomaj prevăzută la alin. (1) se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (2) lit. a) și b), o singură dată, pentru fiecare formă de învățământ absolvită.

ART. 41

(1) Persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj au următoarele obligații:

a) să se prezinte lunar, pe baza programării sau ori de câte ori sunt solicitate, la agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate, pentru a primi sprijin în vederea încadrării în muncă;

b) să comunice în termen de 3 zile agenției pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate orice modificare a condițiilor care au condus la acordarea drepturilor;

c) să participe la serviciile pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate;

d) să caute activ un loc de muncă.

(2) Angajatorii care au încadrat în muncă, conform legii, persoane din rândul beneficiarilor de indemnizații de șomaj au obligația de a anunța în termen de 3 zile agențiile pentru ocuparea forței de muncă la care aceștia au fost înregistrați.

(3) Obligația prevăzută la alin. (2) revine și caselor teritoriale de pensii care au stabilit și au pus în plată pensiile cuvenite beneficiarilor de indemnizație de șomaj.

ART. 42

(1) Nu beneficiază de indemnizație de șomaj persoanele care, la data solicitării dreptului, refuză un loc de muncă potrivit pregătirii sau nivelului studiilor, situat la o distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu, sau refuză participarea la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(2) Nu beneficiază de indemnizație de șomaj absolvenții care, la data solicitării dreptului, urmează o formă de învățământ.

ART. 43

(1) Indemnizația de șomaj se plătește lunar în cuantumul prevăzut la art. 39 alin. (2), respectiv la art. 40 alin. (1).

(2) Pentru fracțiuni de lună indemnizația de șomaj se calculează proporțional cu numărul de zile calendaristice din luna respectivă.

ART. 44

Încetarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:

a) la data încadrării în muncă, conform legii, pentru o perioadă mai mare de 12 luni;

b) *la data când realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri lunare mai mari decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;*

c) *la 90 de zile de la data emiterii autorizației de funcționare pentru a desfășura activități independente sau a certificatului de înmatriculare, conform legii, dacă realizează venituri lunare mai mari decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;*

d) la data refuzului nejustificat de a se încadra conform pregătirii sau nivelului studiilor într-un loc de muncă situat la o distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu;

e) la data refuzului nejustificat de a participa la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională sau la data întreruperii acestora din motive imputabile persoanei;

f) dacă perioada de pensionare pentru invaliditate depășește 12 luni;

g) la data îndeplinirii condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, de la data solicitării pensiei anticipate sau la data când pensia de invaliditate devine nerevizibilă;

h) la data plecării în străinătate a beneficiarului pentru o perioadă mai mare de 3 luni;

i) la data începerii executării unei pedepse privative de libertate pentru o perioadă mai mare de 12 luni;

- j) în cazul decesului beneficiarului;
- k) la expirarea termenelor prevăzute la art. 45 alin. (2) și (3);
- l) la expirarea termenelor prevăzute la art. 39 alin. (1), respectiv la art. 40 alin. (1);
- m) la data admiterii într-o formă de învățământ, în cazul persoanelor asimilate șomerilor, prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. a) și b).*)

*) Înainte de modificarea efectuată prin Legea nr. 107/2004, litera m) a art. 44 avea următorul conținut:

"m) la data admiterii într-o formă de învățământ."

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 217/2003, a stabilit că dispozițiile art. 44 lit. m) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, în forma de mai sus, sunt neconstituționale.

ART. 45

(1) Suspendarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:

- a) la data la care nu și-a îndeplinit obligația prevăzută la art. 41 alin. (1) lit. a);
- b) pe perioada îndeplinirii obligațiilor militare;
- c) la data încadrării în muncă, conform legii, pe o perioadă de cel mult 12 luni;
- d) la data plecării din țară pe o perioadă mai mică de 3 luni, la cererea persoanei;
- e) pe perioada în care este arestat preventiv sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate de până la 12 luni;
- f) la data pensionării pentru invaliditate;
- g) pe perioada acordării indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, a indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani în cazul copilului cu handicap;
- h) pe perioada incapacității temporare de muncă mai mare de 3 zile datorită accidentelor survenite în perioada cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare sau, după caz, a altor forme de pregătire profesională, în timpul și din cauza practicii profesionale;
- i) pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii.

(2) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. a), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 60 de zile calendaristice de la data suspendării.

(3) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. b) - i), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data încetării situației care a condus la suspendare.

(4) Perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. a) face parte din perioada de acordare a indemnizației de șomaj.

ART. 46

Drepturile bănești prevăzute la art. 43 fac obiectul executării silite pentru debite provenite din plata necuvenită a acestora, precum și pentru cazurile prevăzute de Codul de procedură civilă ori de alte dispoziții legale speciale.

ART. 47

(1) Sumele plătite fără temei legal, cu titlu de indemnizație de șomaj, precum și debitele create în condițiile prezentei legi se recuperează de la persoanele care le-au primit în mod

necuvenit, pe baza deciziilor emise de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, care constituie titluri executorii.

(2) Sumele încasate necuvenit cu titlu de indemnizație de șomaj se recuperează de la beneficiari în termenul general de prescripție legal.

(3) Sumele rămase nerecuperate de la beneficiarii decedați nu se mai urmăresc.

ART. 48

(1) Beneficiarii de indemnizație de șomaj sunt asigurați în sistemul asigurărilor sociale de stat și în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru asigurații acestor sisteme.

(2) Contribuția pentru asigurările sociale de stat și contribuția pentru asigurările sociale de sănătate se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj și se virează caselor de asigurări respective de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(3) Drepturile de asigurări sociale de stat ale persoanelor beneficiare de indemnizație de șomaj se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat.

CAP. 4

Măsuri pentru prevenirea șomajului

ART. 48¹

(1) În scopul prevenirii șomajului și consolidării locurilor de muncă prin creșterea și diversificarea competențelor profesionale ale persoanelor încadrate în muncă, angajatorilor care organizează, în baza planului anual de formare profesională, programe de formare profesională pentru proprii angajați, derulate de furnizori de servicii de pregătire profesională, autorizați în condițiile legii, se acordă, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, o sumă reprezentând 50% din cheltuielile cu serviciile de formare profesională organizate pentru un număr de cel mult 20% din personalul angajat.

(2) Angajatorii pot beneficia de suma prevăzută la alin. (1) pentru derularea unui singur program de formare profesională în cursul unui an.

(3) Suma prevăzută la alin. (1) se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de la capitolul "Cheltuieli de învățământ", în limită de cel puțin 15%, angajatorilor selectați anual de agenția pentru ocuparea forței de muncă.

(4) Angajatorii sunt obligați să mențină raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor participante la programul de pregătire profesională, pentru care s-a acordat suma prevăzută la alin. (1), cel puțin 3 ani de la data acordării sumei.

(5) Angajatorii care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (4) anterior termenului de 3 ani sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă subvenția acordată, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României, în vigoare la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, dacă încetarea acestora a avut loc din motivele prevăzute la art. 83 alin. (2) și nu mai pot beneficia de prevederile alin. (1) o perioadă de 2 ani de la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu ale persoanelor respective.

(6) Procedura și modul de acordare a sumei prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 49

În cazul concedierilor colective, angajatorii au obligația să înștiințeze agențiile pentru ocuparea forței de muncă în vederea adoptării unor măsuri pentru combaterea șomajului și prevenirea efectelor sociale nefavorabile ale acestor concedieri.

ART. 50

(1) În situațiile prevăzute la art. 49 angajatorii sunt obligați să acorde preaviz, conform prevederilor Codului muncii sau ale contractului colectiv de muncă, angajaților care urmează să fie disponibilizați.

(2) În perioada preavizului prevăzut la alin. (1) angajații vor participa la serviciile de preconcediere realizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă ori de alți furnizori de servicii de ocupare din sectorului public sau privat, acreditați, selectați de către acestea, în condițiile legii.

(3) *În vederea realizării serviciilor de preconcediere, angajatorii aflați în situațiile prevăzute la art. 49 sunt obligați să înștiințeze agențiile pentru ocuparea forței de muncă cu cel puțin 30 de zile calendaristice anterioare emiterii deciziilor de concediere.*

ART. 51

În sensul prezentei legi, constituie servicii de preconcediere, în principal, următoarele activități:

- a) informarea privind prevederile legale referitoare la protecția șomerilor și acordarea serviciilor de ocupare și de formare profesională;
- b) plasarea pe locurile de muncă vacante existente pe plan local și instruirea în modalități de căutare a unui loc de muncă;
- c) reorientarea profesională în cadrul unității sau prin cursuri de formare de scurtă durată;
- d) sondarea opiniei salariaților și consilierea acestora cu privire la măsurile de combatere a șomajului.

ART. 52

(1) De serviciile de preconcediere prevăzute la art. 51 pot beneficia, la cerere, și alte persoane amenințate de riscul de a deveni șomeri.

(2) Procedurile privind accesul la măsurile pentru prevenirea șomajului, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

CAP. 5

Măsuri pentru stimularea ocupării forței de muncă

SECȚIUNEA 1

Servicii specializate

ART. 53

Măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă vizează:

- a) creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;
- b) stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor și crearea de noi locuri de muncă.

ART. 54

Măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă se adresează atât persoanelor în căutarea unui loc de muncă, cât și angajatorilor și sunt realizate prin servicii specializate, furnizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă ori de alți furnizori de servicii din sectorul public sau privat.

ART. 55

(1) Furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă pot să presteze, pe bază de contracte încheiate cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, servicii finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, numai dacă sunt acreditați.

(2) Acreditarea furnizorilor de servicii prevăzuți la alin. (1) se face de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(3) În vederea acreditării, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă percepe o taxă al cărei quantum este stabilit anual de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, la propunerea acesteia, pentru fiecare tip de serviciu prestat.

(4) Sumele rezultate din încasarea taxelor de acreditare constituie venit la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 56

Furnizorii de servicii pot presta serviciile specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă, finanțate din alte fonduri decât bugetul asigurărilor pentru șomaj, numai dacă sunt acreditați de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

ART. 56¹

Nu se supun acreditării de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă din statele membre ale Uniunii Europene și din Spațiul Economic European care au fost supuși unei astfel de condiții în statul de origine sau de proveniență.

SECȚIUNEA a 2-a

Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă

ART. 57

(1) Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în principal, prin:

- a) informarea și consilierea profesională;
- b) medierea muncii;
- c) formarea profesională;
- d) consultanță și asistență pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri;
- e) completarea veniturilor salariale ale angajaților;
- f) stimularea mobilității forței de muncă.

(2) Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se poate realiza de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și prin promovarea unor programe speciale în parteneriat cu alte persoane juridice de drept public sau privat.

(3) Măsurile care vizează creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, prevăzute la alin. (1) lit. a) - d), se pot realiza și contra cost de către furnizori de servicii din sectorul public sau privat acreditați și/sau autorizați în condițiile legii.

1. Informarea și consilierea profesională

ART. 58

(1) Informarea și consilierea profesională constituie un ansamblu de servicii acordate în mod gratuit persoanelor în căutarea unui loc de muncă, care au ca scop:

- a) furnizarea de informații privind piața muncii și evoluția ocupațiilor;
- b) evaluarea și autoevaluarea personalității în vederea orientării profesionale;
- c) dezvoltarea abilității și încrederii în sine a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, în vederea luării de către acestea a deciziei privind propria carieră;
- d) instruirea în metode și tehnici de căutare a unui loc de muncă.

(2) Informarea și consilierea profesională se realizează de centre specializate, organizate în cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, precum și de alte centre și furnizori de servicii din sectorul public sau privat, acreditați, care încheie cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă contracte, în condițiile legii.

(3) Informarea privind piața muncii, stabilirea traseului profesional, evaluarea și autoevaluarea se realizează prin autoinformare, prin acordarea de servicii de consiliere individuală sau de grup oferite, la cerere, persoanelor în căutarea unui loc de muncă sau în cadrul job-cluburilor organizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(4) Consilierea profesională și instruirea în metode și tehnici de căutare a unui loc de muncă și de prezentare la interviuri în vederea ocupării se realizează de către consilieri de orientare a carierei, în cadrul centrelor de informare și consiliere privind cariera sau, la cerere, în cadrul altor forme organizate de instruire.

2. Medierea muncii

ART. 59

(1) Medierea muncii este activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorilor cu persoanele în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii de raporturi de muncă sau de serviciu.

(2) Agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a identifica locurile de muncă vacante la angajatori și a le face cunoscute persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Serviciile de mediere pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă se acordă gratuit de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă și constau în:

- a) informații privind locurile de muncă vacante și condițiile de ocupare a acestora prin publicarea, afișarea, organizarea de burse ale locurilor de muncă;
- b) mediere electronică având ca scop punerea automată în corespondență a cererilor și ofertelor de locuri de muncă prin intermediul tehnicii de calcul;
- c) preselecția candidaților corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile, experiența și cu interesele acestora.

ART. 60

(1) În vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă, agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a întocmi, pentru fiecare persoană în căutarea unui loc de muncă, planul individual de mediere.

(2) Procedura de elaborare, conținutul și monitorizarea planului individual de mediere vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

ART. 61

(1) Pentru șomerii care beneficiază de indemnizații de șomaj, în condițiile prevăzute de prezenta lege, participarea la serviciile de mediere, la solicitarea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrați, este obligatorie.

(2) Șomerii care nu beneficiază de indemnizații de șomaj trebuie să depună o cerere la agențiile pentru ocuparea forței de muncă pentru a fi luați în evidență în vederea medierii și, în cazul neîncadrării în muncă, să reînnoiască cererea la 6 luni.

(3) De servicii de mediere gratuite beneficiază, la cerere, și persoanele prevăzute la art. 16 lit. c) - f).

ART. 62

Medierea muncii se poate realiza și contra-cost de către furnizori de servicii specializate, din sectorul public sau privat, acreditați de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

3. Formarea profesională

ART. 63

(1) Persoanele în căutarea unui loc de muncă pot participa la programe de formare profesională care să le asigure creșterea și diversificarea competențelor profesionale în scopul asigurării mobilității și reintegrării pe piața muncii.

(2) Programele de formare profesională asigură, conform legii, inițierea, calificarea, recalificarea, perfecționarea și specializarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se face ținându-se seama de cerințele de moment și de perspectivă ale pieței muncii și în concordanță cu opțiunile și aptitudinile individuale ale persoanelor respective.

(4) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă sunt: cursuri, stagii de practică și specializare, precum și alte forme, în condițiile legii.

ART. 64

(1) Accesul la programele de formare profesională se face în urma activității de informare și consiliere profesională sau de mediere.

(2) Programele de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se organizează în mod distinct pe niveluri de pregătire și specializări, precum și pe categorii și grupuri de persoane.

ART. 65

(1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfășoară pe baza planului național de formare profesională elaborat anual de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Planul național de formare profesională se aprobă de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(3) Finanțarea activității de formare profesională se face din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în baza indicatorilor stabiliți prin planul național de formare profesională aprobat.

ART. 66

(1) Persoanele prevăzute la art. 16 lit. a), b), d), e) și f), precum și persoanele care desfășoară activități în mediul rural și nu realizează venituri lunare sau realizează venituri lunare mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată și care sunt

înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă beneficiază, în mod gratuit, de servicii de formare profesională.

(2) Serviciile de formare profesională se asigură, gratuit, la cererea persoanelor angajate, cu acordul angajatorului, sau la cererea angajatorului, și pentru persoanele aflate în următoarele situații:

a) au reluat activitatea ca urmare a încetării concediului pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap;

b) au reluat activitatea după satisfacerea stagiului militar;

c) au reluat activitatea ca urmare a recuperării capacității de muncă după pensionarea pentru invaliditate.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în cazul în care cererea este formulată în termen de 12 luni de la data reluării activității persoanelor, o singură dată pentru fiecare situație.

(4) Persoanele aflate în detenție care mai au de executat cel mult 9 luni până la ultima zi de executare a pedepsei pot urma un program de formare profesională organizat de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, cheltuielile necesare pregătirii profesionale fiind suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 66¹

(1) Prin servicii de formare profesională se înțelege totalitatea drepturilor de care beneficiază persoanele prevăzute la art. 66 alin. (1) și (2) pe durata participării la o formă de pregătire profesională.

(2) Persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, care beneficiază în mod gratuit de servicii de formare profesională, au următoarele drepturi:

a) să beneficieze de pregătire teoretică și practică pe toată durata cursului și să susțină, gratuit, de cel mult două ori examenul de absolvire la finalizarea acestuia;

b) să beneficieze de rechizite și materiale de instruire și să primească în folosință manuale;

c) să beneficieze, dacă este cazul, de echipament de protecție pe timpul instruirii practice;

d) să beneficieze, pentru traseul de la domiciliu la unitatea de pregătire, de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun sau, după caz, de decontarea cheltuielilor de transport, pentru cel mult 4 deplasări în cursul unei luni, dacă nu se pot deplasa zilnic la unitatea de pregătire, în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare pentru salariații instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, precum și de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun pe traseul de la unitatea de cazare la unitatea de pregătire;

e) să beneficieze de consultații medicale, analize medicale și teste necesare frecventării cursului.

(2¹) Pentru traseele prevăzute la alin. (2) lit. d), pentru care nu se eliberează abonamente, persoanele au dreptul să beneficieze de decontarea biletelor de călătorie pe mijloacele de transport în comun.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2), care nu se pot deplasa zilnic la unitatea de pregătire sau locuiesc la o distanță mai mare de 50 de km de aceasta, au dreptul pe perioada cât participă la pregătirea profesională să beneficieze de cazare și de o sumă de bani pentru acoperirea mesei la nivelul prevăzut de reglementările în vigoare pentru salariații instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și

detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului.

(3¹) Persoanele care beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (3) nu pot beneficia de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun pentru traseul de la domiciliu la unitatea de pregătire.

(4) Procedurile privind modul de acordare a drepturilor de care beneficiază persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă pe durata participării la o formă de pregătire profesională se elaborează de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj sunt obligate să participe la programele de formare profesională oferite și organizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, precum și la examenul de absolvire a acestora.

(6) Persoanele prevăzute la art. 66 alin. (1) pot beneficia de servicii de formare profesională gratuite, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă.

(7) Drepturile prevăzute la alin. (2) și (3) se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 67

(1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă este coordonată la nivel național de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează de agențiile pentru ocuparea forței de muncă prin centrele de formare profesională din subordinea acestora și prin centrele regionale pentru formarea profesională a adulților ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, precum și prin furnizori de servicii de formare profesională, din sectorul public sau privat, autorizați în condițiile legii.

(3) Modul de organizare și funcționare al centrelor regionale pentru formarea profesională a adulților se aprobă prin hotărârea consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(4) Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă de punere în aplicare a hotărârii consiliului de administrație se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 68

(1) Cursurile de calificare, recalificare, perfecționare și specializare se organizează pentru ocupații, meserii și profesii definite și cuprinse în Clasificarea ocupațiilor din România.

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, precum și furnizorii de servicii de formare profesională autorizați pot organiza cursuri de calificare, recalificare, perfecționare și specializare și pentru ocupații sau meserii neincluse încă în Clasificarea ocupațiilor din România, numai după ce au obținut avizul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

ART. 69

(1) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfășoară având la bază standardele ocupaționale recunoscute la nivel național, respectiv standardele de pregătire profesională, aprobate potrivit legii.

(2) Dacă pentru anumite ocupații sau meserii nu există standarde ocupaționale recunoscute la nivel național, respectiv standardele de pregătire profesională, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate solicita unor persoane juridice de drept public sau privat proiecte de standarde ocupaționale ori de pregătire profesională, care vor fi aprobate potrivit legii.

ART. 70

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei exercită controlul asupra realizării planului național de formare profesională.

4. Consultanță și asistență pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri

ART. 71

(1) Consultanța și asistența pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri se acordă, la cerere, persoanelor în căutarea unui loc de muncă, sub formă de servicii juridice, de marketing, financiare, metode și tehnici eficiente de management și alte servicii de consultanță.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) pot fi realizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă sau, după caz, de firme private, organizații profesionale, fundații și asociații specializate în aceste domenii, cu care agențiile încheie contracte în condițiile legii.

(3) Serviciile prevăzute la alin. (1) se acordă gratuit:

a) persoanelor prevăzute la art. 16, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă;

b) persoanelor care au calitatea de asigurat în sistemul asigurărilor pentru șomaj, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care au calitatea de asigurat;

c) studenților care solicită acordarea de credite cu dobândă avantajoasă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prezentei legi.

5. Completarea veniturilor salariale ale angajaților

ART. 72

(1) Persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) și alin. (2) lit. c) cărora li s-a stabilit dreptul la indemnizația de șomaj potrivit legii și care se angajează pentru program normal de lucru, conform prevederilor legale în vigoare, și, ca urmare a angajării, le încetează plata indemnizației de șomaj beneficiază, din momentul angajării până la sfârșitul perioadei pentru care erau îndreptățite să primească indemnizația de șomaj, de o sumă lunară, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, reprezentând 30% din cuantumul indemnizației de șomaj, stabilită și, după caz, reactualizată conform legii.

(2) Nu beneficiază de prevederile alin. (1) persoanele care se încadrează la angajatori cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani, precum și persoanele pentru care plata indemnizației de șomaj a fost suspendată potrivit art. 45 alin. (1) lit. c), iar ulterior, ca urmare a schimbării duratei contractului individual de muncă, plata indemnizației de șomaj încetează potrivit art. 44 lit. a).

ART. 73

(1) Persoanele prevăzute la art. 72 beneficiază de această sumă și în situația în care, în perioada pentru care au dreptul la indemnizația de șomaj, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la primul angajator și se încadrează la un alt angajator.

(2) Suma plătită din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cuantumul stabilit la art. 72, se acordă pentru situația prevăzută la alin. (1) până la sfârșitul perioadei pentru care persoana era îndreptățită să primească indemnizația de șomaj.

ART. 73¹

(1) Absolvenții instituțiilor de învățământ și absolvenții școlilor speciale, în vârstă de minimum 16 ani, înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă, în situația în care se angajează cu program normal de lucru, pentru o perioadă mai mare de 12 luni, beneficiază, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de o primă egală cu un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data încadrării.

(2) Absolvenții cărora li s-a stabilit dreptul la indemnizație de șomaj și se angajează în perioada de acordare a indemnizației, în condițiile prevăzute la alin. (1), beneficiază, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de o sumă egală cu indemnizația de șomaj la care ar fi avut dreptul, în condițiile legii, până la expirarea perioadei de acordare a acesteia, dacă nu s-ar fi angajat.

(3) Drepturile prevăzute la alin. (2) se acordă absolvenților care își mențin raporturile de muncă sau de serviciu pentru o perioadă de cel puțin 12 luni de la data angajării.

(4) Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, avut în vedere la calculul indemnizației de șomaj la care persoanele prevăzute la alin. (2) ar fi avut dreptul, în condițiile legii, dacă nu s-ar fi angajat, este salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data angajării.

(5) Nu beneficiază de prevederile alin. (1) și (2):

a) absolvenții care la data absolvirii studiilor aveau raporturi de muncă sau de serviciu;
b) absolvenții care se încadrează la angajatori cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani;

c) absolvenții care la data solicitării dreptului urmează o formă de învățământ;

d) absolvenții instituțiilor de învățământ față de care angajatorii au obligația, potrivit legii, de a-i încadra în muncă;

e) absolvenții pentru care plata indemnizației de șomaj a fost suspendată potrivit art. 45 alin. (1) lit. c), iar ulterior, ca urmare a schimbării duratei contractului individual de muncă, plata indemnizației de șomaj încetează potrivit art. 44 lit. a).

6. Stimularea mobilității forței de muncă

ART. 74

Persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizație de șomaj se încadrează, potrivit legii, într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își au domiciliul stabil, beneficiază de o primă de încadrare, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, egală cu nivelul a două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată în vigoare la data acordării.

ART. 75

Persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizație de șomaj se încadrează, potrivit legii, într-o altă localitate și, ca urmare a acestui fapt, își schimbă domiciliul primesc o primă de instalare, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, egală cu nivelul a 7 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată în vigoare la data instalării.

ART. 76

(1) Angajații au obligația de a restitui integral sumele primite conform art. 73¹, 74 și 75, în situația în care raporturile de muncă sau de serviciu încetează, într-o perioadă mai mică de 12 luni de la data încadrării în muncă, în temeiul următoarelor prevederi:

a) art. 55 lit. b), art. 56 lit. g) și i), art. 61 lit. a) și art. 79 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 61 lit. b) din Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă au fost condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă;

c) art. 84 alin. (1) lit. b) și e), alin. (2) lit. f) și g) și alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) În situația nerespectării prevederilor alin. (1), recuperarea sumelor prevăzute la art. 73¹, 74 și 75 se va face pe baza angajamentelor beneficiarilor, care constituie titluri executorii.

SECȚIUNEA a 3-a

Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor

ART. 77

Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor se realizează prin:

- a) subvenționarea locurilor de muncă;
- b) acordarea de credite în condiții avantajoase în vederea creării de noi locuri de muncă;
- c) acordarea unor facilități.

1. Subvenționarea locurilor de muncă

ART. 78

Din bugetul asigurărilor pentru șomaj și din alte surse alocate conform prevederilor legale se pot subvenționa cheltuielile cu forța de muncă efectuate în cadrul unor programe care au ca scop ocuparea temporară a forței de muncă din rândul șomerilor, pentru dezvoltarea comunităților locale.

ART. 79

(1) Subvențiile prevăzute la art. 78 se acordă, la solicitarea autorităților publice locale, angajatorilor cărora li s-au atribuit contracte cu respectarea reglementărilor în vigoare privind achizițiile publice, pe o perioadă de cel mult 12 luni pentru fiecare persoană încadrată, din rândul șomerilor, cu contract individual de muncă pe perioadă determinată de cel mult 12 luni.

(2) Cuantumul lunar al subvenției acordate pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă din rândul șomerilor este:

a) în perioada 1 aprilie - 31 octombrie, 70% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;

b) în perioada 1 noiembrie - 31 martie, un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, la care se adaugă contribuțiile de asigurări sociale datorate de angajatori, aferente acestuia.

ART. 80

(1) Angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenți ai unor instituții de învățământ sunt scutiți, pe o perioadă de 12 luni, de plata contribuției datorate la

bugetul asigurărilor pentru șomaj, aferentă absolvenților încadrați, și primesc lunar, pe această perioadă, pentru fiecare absolvent:

a) 1 salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții ciclului inferior al liceului sau ai școlilor de arte și meserii;

b) 1,2 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții de învățământ secundar superior sau învățământ postliceal;

c) 1,5 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții de învățământ superior.

(2) Angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenți din rândul persoanelor cu handicap primesc lunar, pentru fiecare absolvent, sumele prevăzute la alin.

(1) pe o perioadă de 18 luni.

(3) Nu beneficiază de prevederile alin. (1) și (2) angajatorii care au obligația, potrivit legii, de a încadra în muncă absolvenți ai instituțiilor de învățământ, pentru absolvenții din această categorie.

ART. 81

Măsurile de stimulare prevăzute la art. 80 nu se acordă pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate.

ART. 82

În sensul prezentei legi, prin absolvent al unei instituții de învățământ se înțelege persoana care a obținut o diplomă sau un certificat de studii, în condițiile legii, în una dintre instituțiile de învățământ gimnazial, profesional, special, liceal, postliceal sau superior, de stat ori particular, autorizat sau acreditat în condițiile legii.

ART. 83

(1) Angajatorii care încadrează absolvenți în condițiile art. 80 sunt obligați să mențină raporturile de muncă sau de serviciu ale acestora cel puțin 3 ani de la data încheierii.

(2) Angajatorii care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale absolvenților, anterior termenului prevăzut la alin. (1), sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă sumele încasate pentru fiecare absolvent plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României în vigoare la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, dacă încetarea acestora a avut loc din următoarele motive:

a) încetarea raportului de muncă în temeiul art. 55 lit. b), art. 56 lit. c), e) și f) și art. 65 din Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) încetarea raportului de serviciu în temeiul art. 84 alin. (1) lit. b), alin. (2) lit. e) și alin. (4) lit. c) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) *** Abrogat

(4) Absolvenții pot fi încadrați în condițiile art. 80, o singură dată pentru fiecare formă de învățământ, în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor.

ART. 84

(1) În perioada celor 3 ani, prevăzută la art. 83 alin. (1), absolvenții pot urma o formă de pregătire profesională, organizată de către angajator, în condițiile legii.

(2) Cheltuielile necesare pentru pregătirea profesională prevăzută la alin. (1) vor fi suportate, la cererea angajatorilor, din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 84¹

(1) Angajatorii care, după îndeplinirea obligației prevăzute la art. 83 alin. (1), mențin raporturile de muncă sau de serviciu cu absolvenții încadrați în condițiile art. 80 primesc,

pentru fiecare an de continuare a raporturilor de muncă sau de serviciu, un ajutor financiar egal cu suma aferentă contribuțiilor sociale datorate de angajatori pentru aceste persoane și virate, conform legii.

(2) Ajutorul financiar prevăzut la alin. (1) poate fi acordat pe o perioadă de cel mult 2 ani de la data îndeplinirii obligației prevăzute la art. 83 alin. (1).

(3) Prin contribuții sociale datorate de angajatori se înțelege contribuția de asigurări sociale, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, contribuția pentru asigurări sociale de sănătate și contribuția de asigurări pentru șomaj.

(4) Ajutorul financiar prevăzut la alin. (1) se virează, la cerere, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, angajatorilor care nu înregistrează debite provenind din neplata contribuțiilor sociale, prin plata acestei sume, în termen de 90 de zile de la data aprobării cererii.

ART. 84²

Procedura pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 84¹ se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

ART. 85

(1) Angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată șomeri în vârstă de peste 45 de ani sau șomeri care sunt părinți unici susținători ai familiilor monoparentale sunt scutiți, pe o perioadă de 12 luni, de plata contribuției datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj, aferentă persoanelor încadrate din aceste categorii, și primesc lunar, pe această perioadă, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă egală cu un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 2 ani.

(2) De facilitățile prevăzute la alin. (1), cu excepția contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj, datorată de angajator pentru persoanele respective, beneficiază și angajatorii care, în raport cu numărul de angajați, nu au obligația, potrivit legii, de a încadra în muncă persoane cu handicap, dacă încadrează în muncă pe durată nedeterminată persoane cu handicap și le mențin raporturile de muncă sau de serviciu cel puțin 2 ani.

(3) Subvenționarea locurilor de muncă vacante pentru încadrarea în muncă, în condițiile alin. (2), a persoanelor cu handicap nu poate depăși 60% din costurile salariale ale angajatorului, pe o perioadă de un an de la angajare, aferente persoanelor cu handicap încadrate în muncă.

(4) Angajatorii care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), anterior termenului de 2 ani, sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă sumele încasate pentru fiecare persoană, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României în vigoare la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, dacă încetarea acestora a avut loc din motivele prevăzute la art. 83 alin. (2).

(5) Angajatorii care încadrează în muncă, potrivit legii, șomeri care în termen de 3 ani de la data angajării îndeplinesc, conform legii, condițiile pentru a solicita pensia anticipată parțială sau de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, dacă nu îndeplinesc condițiile de a solicita pensia anticipată parțială, beneficiază lunar, pe perioada angajării, până la data îndeplinirii condițiilor respective, de o sumă egală cu un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(6) Nu beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (1), (2) și (5) angajatorii care în ultimii 2 ani au fost în raporturi de muncă sau de serviciu cu persoanele angajate din categoriile prevăzute la aceste alineate.

ART. 85¹

Angajatorii care beneficiază de subvenționarea locurilor de muncă în condițiile art. 80 sau art. 85 alin. (1) și (2) și care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor încadrate pe aceste locuri de muncă, din motivele prevăzute la art. 83 alin. (2), anterior termenelor prevăzute de lege, nu mai pot beneficia de o nouă subvenție din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe o perioadă de 2 ani de la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu.

2. Acordarea de credite în condiții avantajoase

ART. 86

(1) Pentru crearea de noi locuri de muncă prin înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale, precum și activități independente desfășurate de persoane fizice autorizate se pot acorda, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, credite în condiții avantajoase.

(2) Creditele se acordă în baza unor proiecte de fezabilitate, proporțional cu numărul de locuri de muncă ce vor fi create, pentru o perioadă de cel mult 3 ani, pentru investiții, inclusiv perioada de grație de maximum 6 luni și, respectiv, un an pentru asigurarea producției, cu o dobândă de 50% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României.

(3) În județele în care rata medie anuală a șomajului s-a situat peste rata medie anuală a șomajului pe țară, comunicată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, creditele se acordă în anul calendaristic următor cu o dobândă de 25% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României.

(4) Beneficiază de credite, în condițiile legii, cu dobânda prevăzută la alin. (3) și persoanele în vârstă de până la 30 de ani, care au statut de student pentru prima dată și urmează studiile la cursuri de zi la o instituție de învățământ superior de stat sau particular, autorizată sau acreditată, în condițiile legii.

(5) Creditele prevăzute la alin. (4) se acordă studenților care înființează sau dezvoltă, individual sau împreună cu alți studenți care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (4), întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale sau care desfășoară în mod independent o activitate economică în calitate de persoană fizică autorizată.

(6) În cazul în care în perioada pentru care a fost acordat creditul intervine cesionarea sau înstrăinarea parțială ori totală, prin orice modalitate, a părților sociale sau a acțiunilor deținute de beneficiarii de credite prevăzuți la alin. (4) către alte persoane decât cele din categoria menționată, aceștia sunt obligați să achite o sumă egală cu diferența dintre dobânda prevăzută la alin. (2) și cea prevăzută la alin. (3).

(7) Beneficiarii de credite acordate în condițiile prevăzute la alin. (2) - (4) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă cel mult 249 de angajați și/sau membri cooperatori cu raporturi de muncă sau de serviciu;

b) activitatea de bază să se realizeze în producție, servicii sau în turism;

c) pe cel puțin 60% din numărul locurilor de muncă nou-create prin înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii ori de unități cooperatiste să fie încadrat

personal provenind din rândul șomerilor înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă;

d) personalul încadrat în condițiile prevăzute la lit. c) să fie menținut în activitate cel puțin 3 ani;

e) locurile de muncă avute în vedere la acordarea de credite în condițiile alin. (2) - (4) să nu fie locurile de muncă vacante, rezultate în urma încetării raporturilor de muncă a unor angajați în ultimele 12 luni premergătoare încheierii contractului de creditare.

(8) Șomerii care se obligă să înființeze întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale sau care desfășoară în mod independent o activitate economică în calitate de persoane fizice autorizate au prioritate la obținerea creditelor în condiții avantajoase.

ART. 86¹

(1) Pentru crearea de noi locuri de muncă pentru șomeri, se pot acorda, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de la capitolul "Împrumuturi", fonduri nerambursabile.

(2) Fondurile nerambursabile se acordă în baza unor proiecte de fezabilitate, proporțional cu numărul de locuri de muncă ce vor fi create.

(3) Fondurile prevăzute la alin. (1) se acordă pentru înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale, precum și activități independente desfășurate de persoane fizice autorizate, care își desfășoară activitatea în localități confruntate cu fenomene de sărăcie și excluziune socială din cauza nivelului ridicat al șomajului.

(4) Localitățile în care se vor acorda fondurile prevăzute la alin. (1), precum și sumele ce vor fi alocate fiecărei localități se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limitele stabilite prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(5) Fondurile prevăzute la alin. (1) se acordă întreprinderilor mici și mijlocii și unităților cooperatiste cu condiția ca pe toate locurile de muncă nou-create să încadreze în muncă pe perioadă nedeterminată șomeri pe care să îi mențină în activitate cel puțin 4 ani, asociațiilor familiale înființate de șomeri, precum și șomerilor care au dobândit calitatea de persoane fizice autorizate să desfășoare, în mod independent, o activitate economică.

ART. 86²

(1) Pentru acordarea creditelor în condiții avantajoase sau a fondurilor nerambursabile prevăzute la art. 86¹, contribuția beneficiarului trebuie să fie de cel puțin 25% din valoarea proiectului de fezabilitate depus.

(2) Creditele în condiții avantajoase și fondurile nerambursabile se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj cu respectarea prevederilor Regulamentului privind ajutorul de stat regional și ajutorul de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii și ale Regulamentului privind ajutorul de stat pentru ocuparea forței de muncă.

(3) Beneficiarii de credite acordate în condițiile art. 86 sau de fonduri nerambursabile acordate în condițiile art. 86¹ au obligația de a menține locurile de muncă nou-create pentru o perioadă minimă de 5 ani.

ART. 87

(1) Sumele totale care pot fi utilizate pentru acordarea de credite în condiții avantajoase, respectiv de fonduri nerambursabile, precum și cuantumul maxim al acestora, ce pot fi acordate unui beneficiar, se vor stabili prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(2) Asociațiile familiale pot primi credite în condiții avantajoase sau fonduri nerambursabile, proporțional cu numărul membrilor acestora, iar persoanele fizice

autorizate care desfășoară în mod independent activități economice, pentru finanțarea propriului loc de muncă.

(3) Asociațiile familiale și persoanele fizice autorizate care desfășoară în mod independent activități economice pot primi credite în condiții avantajoase dacă cel puțin unul dintre membrii asociației familiale, respectiv persoana fizică autorizată, este asigurat în sistemul asigurărilor pentru șomaj și a realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei solicitării creditului.

(4) Asociațiile familiale și persoanele fizice autorizate care desfășoară în mod independent activități economice pot primi fonduri nerambursabile dacă cel puțin unul dintre membrii asociației familiale, respectiv persoana fizică autorizată, a realizat un stagiu total de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj, de minimum 24 de luni.

ART. 88

(1) În cazul în care persoanelor angajate din rândul șomerilor le încetează raporturile de muncă anterior împlinirii celor 3 ani, respectiv 4 ani, de la încadrare, angajatorul este obligat ca, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data încetării raporturilor de muncă, să încadreze șomeri pe locurile de muncă devenite vacante.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine angajatorilor și în situația în care persoanele angajate pe noile locuri de muncă create nu provin din rândul șomerilor, pentru cei care beneficiază de credite în condiții avantajoase.

(3) Pe perioada derulării contractului angajatorul nu poate reduce numărul de posturi existent în unitate la data acordării creditului sau a fondului nerambursabil.

(4) În cazul în care unul dintre posturile existente la data acordării creditului sau a fondului nerambursabil devine vacant, angajatorul este obligat ca, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data la care postul devine vacant, să încadreze alte persoane pe locurile de muncă devenite vacante.

ART. 89

(1) În cazul nerespectării condiției prevăzute la art. 86 alin. (7) lit. c), angajatorul va suporta o penalitate egală cu mărimea creditului acordat pentru fiecare loc de muncă creat și neocupat.

(2) În cazul nerespectării obligației prevăzute la art. 86² alin. (3) și art. 88 alin. (1) și (2), angajatorul va suporta o penalitate egală cu valoarea fondului nerambursabil, respectiv cu mărimea creditului acordat, pentru fiecare loc de muncă creat și neocupat, proporțional cu numărul de luni neocupate.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la art. 88 alin. (3) și (4), angajatorul va suporta o penalitate egală cu o parte din mărimea creditului, respectiv a fondului nerambursabil, care s-a acordat, potrivit legii, pentru un număr de locuri de muncă nou-create, egal cu cel al locurilor de muncă desființate sau devenite vacante, proporțională cu ponderea perioadei în care nu s-a respectat această obligație în totalul perioadei prevăzute pentru menținerea sau ocuparea locurilor de muncă, la care, în cazul creditelor, se adaugă dobânda aferentă.

ART. 90

(1) Beneficiarii de credite în condiții avantajoase pot solicita din nou credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj dacă au achitat integral creditele în condiții avantajoase obținute anterior, inclusiv dobânzile aferente.

(2) Beneficiarii unui fond nerambursabil nu mai au dreptul să primească un nou fond nerambursabil.

ART. 91

(1) Administrarea sumelor alocate din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru acordarea de credite în condiții avantajoase sau fonduri nerambursabile se face de bănci sau de agenții autorizate potrivit legii, cu care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă încheie contracte în condițiile prevăzute de lege.

(2) Banca sau agenția de credite care administrează fonduri pentru acordarea de credite în condiții avantajoase poartă răspunderea pentru rambursarea sumelor la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(3) Taxele și comisioanele pe care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă le datorează băncii sau agenției de credit pentru administrarea fondurilor pentru acordarea de credite în condiții avantajoase se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 92

(1) Procedura și criteriile de acordare a fondurilor nerambursabile se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Condițiile de acordare și rambursare a creditelor, de acordare a fondurilor nerambursabile, modul de stabilire a garanțiilor, organizarea și desfășurarea licitațiilor pentru desemnarea băncilor și agențiilor autorizate să acorde credite, respectiv fonduri nerambursabile, din bugetul asigurărilor pentru șomaj se vor stabili prin norme metodologice comune ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Băncii Naționale a României.

3. Facilități acordate angajatorilor

ART. 93

(1) Angajatorii care încadrează în muncă persoane din rândul șomerilor, pe care le mențin în activitate pe o perioadă de cel puțin 6 luni de la data angajării, beneficiază de reducerea sumei reprezentând contribuția de 2,5% datorată bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(2) Reducerea contribuției se acordă începând din anul fiscal următor, pentru o perioadă de 6 luni, și constă în diminuarea sumei datorate lunar cu 0,5% pentru fiecare procent din ponderea personalului nou-angajat în condițiile prevăzute la alin. (1) din numărul mediu scriptic de personal încadrat cu contract individual de muncă din anul respectiv.

ART. 94

(1) Angajatorii care primesc credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile art. 86, beneficiază de reducere la plata contribuției, potrivit art. 93 alin. (2), numai pentru șomerii încadrați peste nivelul de 50% din locurile de muncă nou-create prevăzute la art. 86 alin. (7) lit. c).

(2) Angajatorii care primesc fonduri nerambursabile din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile art. 86¹, beneficiază de reducere la plata contribuției, potrivit art. 93 alin. (2), numai pentru șomerii încadrați pe alte locuri de muncă decât cele nou-create ca urmare a acordării fondurilor nerambursabile.

SECȚIUNEA a 4-a

Prevederi finale

ART. 95

Procedurile privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

ART. 96

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă întocmește la sfârșitul fiecărui an bilanțuri de ocupare, prin care se evidențiază efectele măsurilor de stimulare a ocupării, realizate în perioada respectivă.

(2) Conținutul-cadru al bilanțurilor de ocupare se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(3) Bilanțurile de ocupare, pe județe și la nivel național, se publică în primul semestru al anului următor în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

CAP. 6

Instituții și responsabilități în aplicarea prezentei legi

SECȚIUNEA 1

Instituții și organizații implicate în realizarea prevederilor prezentei legi

ART. 97

Pentru realizarea obiectivelor și măsurilor prevăzute de prezenta lege Guvernul aprobă strategii, planuri și programe naționale, în profil de ramură și teritorial.

ART. 98

Instituțiile implicate în realizarea prevederilor prezentei legi sunt:

- a) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;
- b) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
- c) ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
- d) organizațiile sindicale și asociațiile patronale reprezentative la nivel național;
- e) prefecturile și autoritățile administrației publice locale;
- f) Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă.

ART. 99

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei are în domeniul ocupării forței de muncă următoarele atribuții:

a) urmărește tendințele de pe piața muncii și elaborează strategii, prognoze și programe naționale privind ocuparea forței de muncă, formarea profesională a șomerilor și egalitatea de șanse pe piața muncii;

b) elaborează și avizează proiectele de acte normative în domeniul ocupării, formării profesionale, promovării egalității de șanse pe piața muncii;

c) elaborează proiectul bugetului asigurărilor pentru șomaj;

d) delegă anual atribuțiile de ordonator principal de credite pentru bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform legii;

e) urmărește, pe baza rapoartelor trimestriale și anuale, execuția bugetului asigurărilor pentru șomaj și exercită controlul asupra realizării politicilor, strategiilor, planurilor și

programelor privind forța de muncă de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

f) împreună cu alte ministere și organe de specialitate realizează și actualizează Clasificarea ocupațiilor din România, ținând seama de schimbările în structura economică și socială a țării și de cerințele alinierii la standardele internaționale în domeniu;

g) promovează programe, propune acorduri și implementează proiecte de colaborare internațională în domeniile ocupării, formării profesionale și egalității de șanse pe piața muncii;

h) stabilește anual indicatorii de performanță și nivelul acestora, în baza cărora se elaborează programul anual de activitate al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

ART. 100

(1) Realizarea politicilor, strategiilor, planurilor și programelor privind ocuparea forței de muncă și formarea profesională a șomerilor se desfășurează, în principal, prin intermediul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Pentru realizarea serviciilor de ocupare și formare profesională Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va respecta:

a) accesul nediscriminatoriu la serviciile prestate în domeniul ocupării și formării profesionale;

b) neutralitatea în posibilele interese divergente dintre angajatori și forța de muncă;

c) orientarea activității către nevoile clienților prin întocmirea planurilor individuale de acțiune și promovarea unor servicii rapide și de calitate;

d) respectarea caracterului concurențial al activităților de pe piața muncii;

e) confidențialitatea datelor personale ale clienților;

f) transparență în activitatea desfășurată și în privința rezultatelor obținute;

g) descentralizarea serviciilor și a procesului de luare a deciziilor;

h) adaptabilitatea serviciilor la modificările din mediul social și economic.

ART. 101

Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prezintă Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei rapoarte trimestriale și anuale privind executarea bugetului asigurărilor pentru șomaj și realizarea indicatorilor de performanță stabiliți prin protocol.

ART. 102

(1) Ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, prin strategiile și politicile elaborate în domeniile pe care le coordonează, trebuie să asigure creșterea gradului de ocupare a forței de muncă.

(2) În vederea realizării obiectivelor prevăzute la alin. (1) ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale pot propune în cadrul Comisiei Naționale de Promovare a Ocupării Forței de Muncă strategii, programe și proiecte de acte normative privind ocuparea și formarea profesională a forței de muncă.

ART. 103

(1) Organizațiile sindicale și asociațiile patronale, reprezentative la nivel național, participă în condițiile prevăzute de lege la elaborarea și implementarea programelor și măsurilor privind piața muncii.

(2) Organizațiile sindicale și asociațiile patronale reprezentative la nivel național vor fi consultate la elaborarea de acte normative care privesc ocuparea forței de muncă.

ART. 104

Prefecturile și autoritățile administrației publice locale au obligația să monitorizeze evoluțiile de pe piața muncii în plan teritorial, să participe activ la elaborarea și realizarea măsurilor de îmbunătățire a ocupării persoanelor neîncadrate în muncă și să sprijine activitatea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă

ART. 105

Se înființează Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă, denumită în continuare Comisia Națională de Ocupare.

ART. 106

Comisia Națională de Ocupare are, în principal, următoarele atribuții:

- a) supune atenției Guvernului strategii și politici pentru creșterea nivelului și calității ocupării forței de muncă în corelație cu programele de dezvoltare economică și socială;
- b) stabilește direcțiile dezvoltării resurselor umane la nivel național, în profil de ramură și teritorial;
- c) asigură armonizarea programelor de dezvoltare a resurselor umane finanțate din fonduri publice sau din alte surse;
- d) face propuneri pentru elaborarea unor acte normative privind ocuparea forței de muncă și de îmbunătățire a legislației în acest domeniu;
- e) pe baza tendințelor dezvoltării economice și sociale și a evoluțiilor pe piața muncii, face propuneri pentru inițierea unor măsuri proactive de combatere a șomajului prin politici fiscale, ajustări structurale, reconversie profesională.

ART. 107

(1) Comisia Națională de Ocupare este alcătuită din reprezentanți ai ministerelor, agențiilor și departamentelor din subordinea Guvernului sau autonome, la nivel de secretar de stat, și din președinții organizațiilor sindicale și asociațiilor patronale reprezentative la nivel național.

(2) Președintele Comisiei Naționale de Ocupare este ministrul muncii, solidarității sociale și familiei.

(3) Componenta Comisiei Naționale de Ocupare va fi stabilită în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi de către ministrul muncii, solidarității sociale și familiei, cu consultarea instituțiilor prevăzute la alin. (1), și se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(4) Secretariatul Comisiei Naționale de Ocupare este asigurat prin Direcția generală forță de muncă din cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

ART. 108

Comisia Națională de Ocupare poate comanda instituțiilor de specialitate studii, rapoarte și analize privind piața muncii, care vor fi finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 109

(1) Comisia Națională de Ocupare este legal constituită la data aprobării de către primul-ministru a componenței acesteia.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Ocupare va fi elaborat de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și va fi supus spre

aprobare acesteia în termen de 90 de zile de la data constituirii și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAP. 7

Răspunderea juridică

ART. 110

Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală.

ART. 111

Încălcarea de către angajator a obligațiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) și la art. 27, constând în sustragerea de la obligația privind plata contribuțiilor la bugetul asigurărilor pentru șomaj, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amendă.

ART. 112

Reținerea de către angajator de la salariați a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj și nevirarea acestora în termen de 15 zile în conturile stabilite potrivit reglementărilor în vigoare constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 6 luni sau cu amendă.

ART. 113

Constituie contravenție următoarele fapte:

- a) necomunicarea lunară a locurilor de muncă vacante prevăzute la art. 10;
- b) neutilizarea Clasificării ocupațiilor din România prevăzute la art. 15;
- c) nedepunerea lunară a declarației prevăzute la art. 21;
- d) *** *Abrogată*
- e) nerespectarea prevederilor art. 41 alin. (2);
- f) nerespectarea prevederilor art. 50;
- g) nerespectarea prevederilor art. 100 alin. (2) lit. e);
- h) necomunicarea datelor și informațiilor solicitate în scris de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru îndeplinirea atribuțiilor sale prevăzute de lege;
- i) *furnizarea, fără acreditarea prevăzută de lege, a serviciilor pentru stimularea ocupării forței de muncă.*

ART. 114

Contravențiile prevăzute la art. 113 se sancționează după cum urmează:

- a) cele prevăzute la lit. a), b), f) și h), cu amendă de la 1.500 lei la 2.500 lei;
- b) *cele prevăzute la lit. c), d), e), g) și i), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei.*

ART. 115

Amenzile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

ART. 116

(1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 113 se realizează de organele de control ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Inspecției Muncii, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și de către alte organe care, potrivit legii, au dreptul să efectueze control.

(2) *Organele de control măsuri active ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și ale structurilor sale teritoriale vor constata și vor sancționa contravențiile*

prevăzute la art. 113 lit. a), c), e), h) și i), precum și contravenția prevăzută la lit. f), în ceea ce privește nerespectarea art. 50 alin. (3).

ART. 116¹

Controlul respectării obligațiilor privind încadrarea în muncă și menținerea raporturilor de muncă, asumate de angajatorii care au beneficiat de subvenții, credite sau fonduri nerambursabile din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și de facilități în temeiul art. 93, se efectuează de către organele de control măsuri active din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, care vor constata și vor aplica, după caz, sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

ART. 117

Amenzile contravenționale aplicate conform prezentei legi constituie venituri la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 118

Dispozițiile prezentei legi, referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

ART. 119

(1) Litigiile rezultate ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

(2) Litigiile privind stabilirea și plata indemnizației de șomaj se soluționează în regim de urgență, potrivit normelor procedurale prevăzute pentru conflictele de drepturi, chiar dacă prin lege specială se prevede altfel.

CAP. 8

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 120

(1) Persoanele care solicită dreptul la ajutor de șomaj, ajutor de integrare profesională sau alocație de sprijin înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi beneficiază de acest drept în cuantumul, pe durata și în condițiile stabilite de Legea nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare.

(2) În aceleași condiții beneficiază persoanele prevăzute la alin. (1) de drepturile care le-au fost suspendate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi și care au fost repuse în plată după această dată.

ART. 121

Plata ajutoarelor de șomaj acordate potrivit Legii nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare, și a sumelor acordate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 122

(1) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutor de șomaj și a fost suspendat pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii, iar repunerea în plată a acestui drept are loc înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, beneficiază de ajutorul de șomaj stabilit.

(2) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutorul de șomaj și a fost suspendat pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii, iar data repunerii în plată este ulterioară datei intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizație de șomaj stabilită în condițiile acestei legi.

ART. 123

Persoanele fizice sau juridice care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au încadrat absolvenți în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, beneficiază de aceste măsuri în condițiile stabilite de această ordonanță de urgență.

ART. 124

Persoanele disponibilizate în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, cu modificările și completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul unor etape prevăzute în programe de restructurare aprobate sau contracte de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizație de șomaj în condițiile prevăzute de prezenta lege.

ART. 125

Indemnizația de șomaj se plătește titularului ori mandatarului acestuia stabilit prin procură specială.

ART. 126

Cererile pentru acordarea indemnizației de șomaj, precum și toate actele procedurale în legătură cu stabilirea acestui drept sunt scutite de orice fel de taxă de timbru.

ART. 127

Indemnizația de șomaj și celelalte drepturi stabilite prin prezenta lege se reactualizează ori de câte ori se modifică salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată.

ART. 128

Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 martie 2002.

ART. 129

În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în baza propunerilor Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, va elabora norme metodologice de aplicare a acesteia, precum și criteriile de acreditare a furnizorilor de servicii prevăzute la art. 55 și 56, care vor fi aprobate prin hotărâri ale Guvernului.

ART. 130

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 14 septembrie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 iulie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 24 octombrie 1997;

c) Hotărârea Guvernului nr. 456/1997 cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 27 august 1997;

d) Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 307/1994 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind procedura de primire și soluționare a cererilor de plată a ajutorului de șomaj, a ajutorului de integrare profesională și a alocației de sprijin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 23 noiembrie 1994;

e) Hotărârea Guvernului nr. 288/1991 privind calificarea, recalificarea și perfecționarea pregătirii profesionale a șomerilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 20 februarie 1996;

f) Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 435/1995 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, desfășurarea și absolvirea cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare și a altor forme de pregătire profesională a șomerilor și a Normelor de înființare, organizare și funcționare a centrelor de calificare, recalificare și perfecționare a șomerilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 15 martie 1996;

g) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. III, IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005.

"ART. III

(1) Persoanele care solicită dreptul la indemnizație de șomaj înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență beneficiază de acest drept în cuantumul, pe durata și în condițiile stabilite de prevederile legale în vigoare la data solicitării dreptului.

(2) În aceleași condiții beneficiază persoanele prevăzute la alin. (1) de drepturile care le-au fost suspendate înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și care au fost repuse în plată după această dată.

ART. IV

Persoanele care solicită acordarea drepturilor lunare prevăzute la art. 72 din lege înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență beneficiază de aceste drepturi în cuantumul, pe durata și în condițiile stabilite de prevederile legale în vigoare la data solicitării drepturilor.

ART. V

Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică convențiilor și/sau contractelor încheiate cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă până la data intrării în vigoare a acesteia."
